

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๔/๒๕๕๘

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.winaimoph.com

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรมได้จัดให้มีโครงการอบรมเสริมสร้างและพัฒนาวินัยของผู้บังคับบัญชาสำหรับหัวหน้าหน่วยงานในระดับจังหวัดและอำเภอในราชการบริหารส่วนภูมิภาค สังกัด สป. จำนวน ๕ รุ่นโดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/โรงพยาบาลทั่วไป/โรงพยาบาลชุมชน และสาธารณสุขอำเภอ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัย รวมทั้งการเสริมสร้างและพัฒนา เพื่อให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัยและป้องกันมิให้มีการกระทำผิดวินัย

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ผมไปกินข้าวครับ

นายเมรัย เป็นข้าราชการ ได้ปฏิบัติราชการจนกระทั่งเวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. นายเมรัย ได้ออกจากที่ทำงานโดยไม่ได้บอกให้หัวหน้างานหรือเพื่อนร่วมงานทราบแต่อย่างใด ต่อมาเวลาประมาณ ๑๑.๓๐ น. นายเมรัยได้กลับเข้ามาที่ทำงานโดยมีอาการมีเมมาสุราและพูดจาฟังไม่รู้เรื่อง หัวหน้างานจึงตามภรรยาให้มารับตัวกลับบ้านและเพื่อนร่วมงานได้ขับรถยนต์พานายเมรัย ไปส่งที่บ้านพักโดยภรรยาคอยพยุงและนำตัวขึ้นและลงจากรถยนต์ นายเมรัย รับว่าในวันและเวลาดังกล่าวตนได้ออกไปรับประทานอาหารที่บ้านพัก ระหว่างทางได้พบเพื่อนหนึ่งดื่มสุราอยู่ที่ร้านริมถนนและเรียกตนร่วมดื่มสุรา ตนจึงได้ร่วมดื่มสุราด้วยและไปรับประทานอาหารที่บ้านแล้วจึงกลับไปทำงาน

พฤติการณ์ของนายเมรัย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๕) (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน จำนวน ๔ % เป็นเวลา ๑ เดือน

ท่าน ผอ.

นายสุขใจ เป็นหัวหน้าสถานีอนามัยมาปฏิบัติงานที่สถานีอนามัยแต่ไม่ได้ลงชื่อปฏิบัติงานเป็นเวลา ๔ วัน และขาดงานเป็นเวลา ๓ วัน นายสุขใจรับว่าทั้ง ๓ วันดังกล่าวตนเองไม่ได้มาทำงานและไม่ได้รับอนุญาตการลา การที่ตนไม่ลงชื่อปฏิบัติงานนั้นเนื่องจากเข้าใจว่าตนเป็นผู้อำนวยการ รพ.สต.แล้วจะลงชื่อหรือไม่ลงชื่อก็ได้

พฤติการณ์ของนายสุขใจ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) (๕) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรตัดเงินเดือน จำนวน ๔% เป็นเวลา ๑ เดือน แต่มีเหตุผลหย่อนโทษเนื่องจากนายสุขใจ รับราชการมานานและไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน จึงลดโทษให้เป็นลงโทษภาคทัณฑ์

เพื่อราชการ

นางสมศรี เป็นหัวหน้าหน่วยงานและมีอำนาจอนุมัติจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีตกลงราคา นางสมศรีได้ซื้อเครื่องปรับอากาศด้วยเงินของตนเองเพื่อใช้ในหน่วยงานจำนวน ๔ เครื่อง รวมเป็นเงิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท โดยซื้อได้ในราคาที่ต่ำกว่าราคาปกติเนื่องจากเป็นช่วงที่มีการลดราคา ซึ่งนางสมศรีได้จัดซื้อในวันเดียวกันแต่แยกใบเสร็จรับเงินออกเป็น ๔ ฉบับ แล้วนำใบเสร็จรับเงินไปให้เจ้าหน้าที่พัสดุดำเนินการจัดทำเอกสารขออนุมัติซื้อโดยวิธีตกลงราคา และได้อนุมัติเบิกจ่ายเงินให้กับตนเอง แม้การจัดซื้อเครื่องปรับอากาศดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ แต่เป็นการไม่จัดซื้อโดยวิธีสอบราคาและไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ โดยมีลักษณะเป็นการแบ่งซื้อ

พฤติการณ์ของนางสมศรี ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา
๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควร

ลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากเป็นการกระทำผิด
วินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ เนื่องจาก
นางสมศรีไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน จึงงดโทษ
ให้โดยว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร
แก่นางสมศรี

ที่ทานประจำ

นายรินและนายเปียร์ เป็นข้าราชการ ทั้งคู่
ได้ซื้ออาหารสดและหมูย่าง มาประกอบอาหารที่

บริเวณโรงจอดรถยนต์ของหน่วยงานซึ่งส่วนหนึ่งใช้เป็นที่ประกอบอาหารและรับประทาน
อาหาร และได้มีการดื่มเบียร์และสุราที่โรงครัวบ้านพักของทางราชการซึ่งอยู่ติดกับโรงจอด
รถยนต์ดังกล่าวและมีประชาชนมาร่วมดื่มด้วย แม้ว่าโรงจอดรถยนต์ได้ใช้เป็นที่รับประทาน
อาหารเป็นประจำและอยู่ติดกับบ้านพักก็ตาม แต่เป็นพื้นที่โล่งแจ้งมีประชาชนมารับบริการ
รักษาพยาบาลตลอดเวลาโดยสามารถมองเห็นได้ง่าย เมื่อรับประทานอาหารกันเสร็จ
ต่างก็แยกย้ายกันกลับไป แต่ขณะที่มีการรับประทานอาหารและดื่มกินกันอยู่นั้น ปรากฏว่า
เจ้าหน้าที่ก็ยังทำงานกันอยู่และได้มีผู้แอบถ่ายภาพขณะมีการรับประทานอาหารและดื่มกิน
กันดังกล่าวและได้ส่งไปร้องเรียน

พฤติการณ์ของนายรินและนายเปียร์ ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการและระเบียบ
แบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา

๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
สมควรลงโทษภาคทัณฑ์แต่เนื่องจากเป็น
การกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควร
งดโทษ เนื่องจากทั้งคู่ไม่เคยกระทำผิดวินัย

มาก่อนจึงงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือแก่ข้าราชการทั้งสองราย

เงินของ อสม.

นางสมใจ ข้าราชการ ได้ทำการหักเงินค่าป่วยการของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) คนละ ๕๐ บาท ต่อเดือน เพื่อสมทบเป็นกองทุนในการดำเนินงานในเรื่องของส่วนรวม อสม.บางคนไม่ยินยอมให้หักเงินจึงได้มีหนังสือร้องเรียนเรื่องนี้ขึ้น แม้ว่า การหักเงินดังกล่าวจะอ้างว่าเป็นมติที่ประชุมของอสม.ก็ตาม แต่ตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าป่วยการของ อสม.พ.ศ.๒๕๕๒ แล้วไม่สามารถหักเงินดังกล่าวมาดำเนินการใดๆโดยปราศจากความยินยอมของ อสม.ผู้เป็นเจ้าของเงินแม้ว่าจะทำไปในลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมก็ตาม ต่อมานางสมใจได้คืนเงินที่หักไปให้กับ อสม.แล้ว

พฤติการณ์ของนางสมใจดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากเป็นความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษเนื่องจากไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน จึงงดโทษโดยให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรแก่นางสมใจ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คดีปกครองเกี่ยวกับเงินบำเหน็จบำนาญของผู้ที่ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ

นาย ก.เดิมเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดกรมที่ดินได้พ้นจากราชการเนื่องจากอายุครบ ๖๐ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๔๒ นาย ก.ได้รับเงินบำนาญตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ และได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพและเงินบำนาญจากกรมบัญชีกลางตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐

กรมที่ดินได้มีคำสั่งลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ ลงโทษไล่นาย ก.ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ อันเป็นวันที่นาย ก.เกษียณอายุราชการเป็นต้นไป เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลว่านาย ก.กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่าการที่ กรมที่ดินได้มีคำสั่งลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ ลงโทษ ไล่นาย ก.ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ อันเป็นวันที่นาย ก.เกษียณอายุราชการเป็นต้นไป และ นาย ก.ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ ก.พ.ซึ่ง ก.พ. พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์จึงมีผลทำให้คำสั่ง กรมที่ดินอนุมัติให้จ่ายเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จ

ดำรงชีพให้แก่ นาย ก. ตามมาตรา ๘(๑)แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ.๒๔๙๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นมา เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วย กฎหมาย กรมที่ดินได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๐ เรียกเงินดังกล่าวคืนจึงเป็นกรณี ที่กรมที่ดินใช้สิทธิเรียกเงินที่นาย ก.ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิอันมีลักษณะเป็นลาภมิควรได้ ตามมาตรา ๔๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีหนังสือขอให้กรมที่ดินดำเนินการสอบสวนทางวินัยกรณีเจ้าหน้าที่ ของกรมที่ดิน จำนวน ๑๘ คนรวมทั้งนาย ก.ถูกกล่าวหาว่ากระทำการโดยมิชอบในการปฏิบัติ หน้าที่ราชการ และกรมที่ดินได้มีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแต่ไม่ได้มี คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อย่างร้ายแรงจนกระทั่งการดำเนินการสอบสวน พิเคราะห์แล้วเสร็จสิ้นและได้จ่ายเงิน บำนาญปกติและเงินบำเหน็จดำรงชีพแก่นาย ก. ทั้งที่ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลที่

ควรกล่าวหาว่านาย ก.กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจึงเป็นกรณีที่กรมที่ดินกระทำการ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นผลให้นาย ก.เชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่ง ทางปกครองที่ได้รับเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จดำรงชีพโดยนาย ก.ได้รับเงินบำนาญและ เงินบำเหน็จดำรงชีพตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นมา เมื่อกรมที่ดินได้มีคำสั่งลงวันที่ ๗

สิงหาคม ๒๕๕๐ ลงโทษไล่นาย ก. ออกจากราชการโดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป ซึ่งเป็นวันที่นาย ก. เกษียณอายุราชการและนาย ก. ทราบคำสั่งดังกล่าวตามใบตอบรับของไปรษณีย์เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ จึงถือได้ว่าเป็นวันที่นาย ก. ทราบว่าตนไม่มีสิทธิได้รับเงินบำนาญและเงินบำเหน็จดำรงชีพและต้องคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิให้แก่

กรมที่ดินซึ่งต้องคืนเงินที่รับไว้ในฐานลาภมิควรได้เพียงส่วนที่ยังมีอยู่ในขณะเมื่อเรียกคืนตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ ตามมาตรา ๔๐๖ ประกอบกับมาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ส่วนระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่นาย ก. ทราบคำสั่งไล่นาย ก. ออกจากราชการ ทำให้นาย ก. ตกอยู่ในฐานะไม่สุจริตจึงต้องรับผิดชอบในการคืนเงิน ที่ได้รับไปเต็มจำนวน และข้อเท็จจริงปรากฏว่าหลังจากที่นาย ก.

ได้รับทราบคำสั่งไล่ออกจากราชการแล้ว กรมบัญชีกลางได้โอนเงินให้นาย ก. อีก ๓ เดือนเป็นเงินเดือนละ ๒๐,๘๙๖.๐๕ บาท โดยหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้แล้ว ในวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๐ และวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ จึงถือได้ว่านาย ก. ตกอยู่ในฐานะไม่สุจริตจึงต้องคืนเงินที่ได้รับมาทั้งหมดเต็มจำนวนรวมเป็นเงินที่นาย ก. ต้องคืนให้กับกรมที่ดินเป็นเงิน ๖๓,๔๓๓.๓๒ บาท โดยจะต้องคืนเงินดังกล่าวให้ภายในวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่นาย ก. มิได้คืนเงินดังกล่าวจึงตกเป็นผู้ผิดนัดต้องรับผิดชอบชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จนถึงวันฟ้องคือ วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๑

ดังนั้น การที่กรมที่ดินมีคำสั่งให้นาย ก. คืนเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จดำรงชีพตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นเงินจำนวน ๒,๑๐๖,๘๙๔ บาท จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย สำหรับคำขอของนาย ก. ตามอุทธรณ์ที่ขอให้

ศาลปกครองสูงสุดเพิกถอนคำสั่งลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ นั้น เห็นว่านาย ก.ได้โต้แย้งความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งของกรมที่ดินที่ลงโทษไล่ตนออกจากราชการมาในคำให้การซึ่งศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วรับเป็นคำให้การ จึงฟังได้ว่าข้อโต้แย้งดังกล่าวของนาย ก.

เป็นเพียงการโต้แย้งว่านาย ก.ไม่ต้องชดใช้เงินบำนาญและเงินบำเหน็จดำรงชีพคืนให้แก่กรมที่ดิน อุทธรณ์ของนาย ก.ในประเด็นนี้ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้นาย ก.ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๒,๒๒๑,๓๖๕.๖๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ของต้นเงิน จำนวน ๒,๑๐๖,๘๙๔ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จทั้งนี้

ให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุดและให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่กรมที่ดินนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยบางส่วน พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้นาย ก.คืนเงินจำนวน ๖๓,๔๓๓.๓๒บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่กรมที่ดินและให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในศาลปกครองชั้นต้นให้แก่กรมที่ดินและค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์ให้นาย ก.

ตามส่วนของการชนะคดี นอกจากที่แก้ ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

(คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๔๐/๒๕๕๗)

อ้างอิงข้อมูลจากเว็บไซต์ของศาลปกครอง <http://www.admincourt.go.th>

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดิ์   นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสุกัญญา รักเหลือ   นิติกรชำนาญการ (ด้านวินัย)
นางสาวอัชชา ไชยชนะ   นิติกร

จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข